

Luarea deciziilor biblice

Îndrumar de studiu

LECTȚIA
DOI

PERSPECTIVA NORMATIVĂ:
DUMNEZEU ȘI CUVÂNTUL SĂU

THIRD MILLENNIUM
MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

Pentru materiale video, suporturi de curs și alte resurse, vizitați Third Millennium Ministries la adresa thirdmill.org.

CUPRINS

Schemă	2
Notițe	4
Întrebări recapitulative	16
Întrebări aplicative	20

Cum se folosește această lecție și acest îndrumar de studiu

- **Înainte de urmărirea lecției filmate**
 - **Pregătire** — Terminați toate lecturile recomandate.
 - **Programați-vă pauze** — Analizați schema și codurile de timp pentru a stabili unde să începeți și unde să terminați o anumită porțiune a lecției. Lecțiile IIM au foarte multe informații, așa că s-ar putea să doriți să vă programați niște pauze. Acestea ar trebui programate la titlurile importante din schemă.
- **Când urmăriți lecția filmată**
 - **Notițe** — Folosiți secțiunea Notițe pentru a urmări lecția și a lua notițe suplimentare. Mare parte a ideilor principale sunt deja rezumate în notițe, dar asigurați-vă că adăugați la ele propriile notițe. Ar trebui să adăugați și informații detaliate care să vă ajute să vă amintiți, să descrieți și să susțineți ideile principale.
 - **Opriti/rulați din nou porțiuni din lecție** — S-ar putea să vă fie de folos să opriti sau să rulați din nou filmul în anumite puncte pentru a lua notițe suplimentare, a recapitula concepte dificile sau a discuta puncte de interes.
- **După urmărirea lecției filmate**
 - **Întrebări recapitulative** — Răspundeți la întrebările recapitulative în spațiul corespunzător. La întrebările recapitulative ar trebui să se răspundă individual, nu în grup.
 - **Întrebări aplicative** — Întrebările aplicative sunt indicate pentru teme scrise sau ca subiecte pentru discuții în grup. Pentru teme scrise, se recomandă ca răspunsurile să nu depășească o pagină

Schema lecției

- I. Introducere (0:30)
- II. Dumnezeu ca standard (4:15)
 - A. Dumnezeu în Sine (5:44)
 - 1. Atribut personal (6:17)
 - 2. Standardul suprem (11:04)
 - B. Dumnezeu ca judecător (15:00)
 - C. Implicații (19:53)
- III. Cuvântul ca standard (24:55)
 - A. Trei categorii (26:31)
 - B. Caracterul normativ (27:57)
 - 1. Revelația generală (28:30)
 - 2. Revelația specială (46:06)
 - 3. Revelația existențială (49:38)
 - C. Unitate (1.5:32)
- IV. Concluzie (1:7:35)

Notițe

I. Introducere

II. Dumnezeu ca standard

Dumnezeu este norma etică absolută deoarece nu este supus niciunui alt standard exterior Lui sau deasupra Lui Însuși.

A. Dumnezeu în Sine

1. Atribut personal

Dumnezeu Însuși este standardul în funcție de care se evaluează orice aspect moral.

Bunătatea și corectitudinea sunt derivate din bunătatea ființei lui Dumnezeu.

Dumnezeu este prezentat ca fiind legea morală absolută:

- Dumnezeu este arătat ca reprezentând apogeul perfecțiunii, fără pată
- Noi ne evaluăm bunătatea în funcție de faptele și caracterul lui Dumnezeu

Bunătatea reprezintă atitudinile, valorile, motivele, dorințele și obiectivele pe care Dumnezeu cel viu le are în Sine Însuși.

2. Standardul suprem

Nu există standard mai înalt decât persoana lui Dumnezeu. Bunătatea lui Dumnezeu reprezintă standardul suprem pentru orice bunătate.

Uneori, autorii biblici Îl compară pe Dumnezeu cu Biblia.

Când autorii biblici Îl compară pe Dumnezeu cu standardul Legii, ei arată felul în care Legea exprimă caracterul Lui.

B. Dumnezeu ca judecător

Dumnezeu are autoritatea supremă de a determina dacă o anumită acțiune, sentiment sau gând corespunde standardelor Lui morale sau le încalcă.

Dumnezeu va decide, în ultimă instanță, dacă am trăit moral sau imoral, iar decizia lui va avea valoare eternă.

Judecățile lui Dumnezeu sunt perfecte, arătând o înțelegere și o înțelepciune fără cusur, o corectitudine desăvârșită și o orălitate impecabilă.

C. Implicații

Puterea și autoritatea lui Dumnezeu de a judeca obligă creaturile Lui să trăiască în conformitate cu standardul caracterului Lui.

Omenirea este obligată să-L asculte și să-L imite pe Dumnezeu.

Mulți oameni nesocotesc poruncile lui Dumnezeu și-și inventează propriile porunci pentru viață.

Obligația de a ne supune standardelor lui Dumnezeu este legată de iertarea pe care am primit-o în Hristos.

Cei care Îl au pe Isus ca Mântuitor sunt obligați să-L asculte și ca Domn.

III. Cuvântul ca standard

Trebuie să ne bazăm pe revelația sau Cuvântul lui Dumnezeu ca normă de viață.

A. Trei categorii

Tradițional, teologii au vorbit despre revelația Cuvântului lui Dumnezeu folosind două categorii: revelația specială și revelația generală.

Trei tipuri de revelație:

- Revelația specială
- Revelația generală (revelația lui Dumnezeu în creație și în istorie)
- Revelația existențială (revelația lui Dumnezeu în indivizi)

B. Caracterul normativ

1. Revelația general

Creația și istoria ne învață adevăruri despre Dumnezeu și despre normele lui morale.

Revelația generală nu ne poate învăța tot, dar ea ne vorbește suficient de limpede pentru a ne comunica adevăruri despre Dumnezeu.

a. Complexitatea

Unele aspecte ale revelației generale sunt comune tuturor oamenilor. Altele sunt limitate doar la anumite grupuri de oameni.

Anumite elemente ale revelației generale sunt cunoscute atât de puținor oameni, încât este foarte similară revelației speciale.

Realitatea istorică a învierii îi obligă pe toți oamenii la pocăință. Acest tip de revelație generală este foarte asemănătoare revelației speciale, deoarece este rară și neobișnuită.

b. Importanța

Scriptura reprezintă forma supremă de revelație în zilele noastre, dar susținem și validitatea și caracterul obligatoriu al revelației generale.

Dumnezeu Și-a descoperit caracterul în ceea ce a creat și prin interacțiunea continuă cu creația mâinii Lui.

Oricine acționează împotriva a ceea ce a revelat Dumnezeu se face vinovat de păcat

Revelația lui Dumnezeu în creație și istorie este limpede, dar oamenii o resping, încercând să se convingă pe ei înșiși de contrariul.

2. Revelația specială

Revelația specială reprezintă norma obligatorie pentru viața noastră.

a. Complexitatea

Cele mai multe forme presupun cuvântul rostit sau scris, dar toate implică faptul că Dumnezeu comunică cu oamenii în moduri care depășesc lucrările obișnuite ale creației.

Dumnezeu întrerupe cursul natural al evenimentelor, pentru a comunica în mod direct cu poporul Său.

Revelația care survine prin mijloacele cele mai îndepărtate este cel mai puțin percepută ca specială. Cea care vine cel mai direct de la Dumnezeu este cel mai ușor de perceput ca revelație specială.

Singura modalitate de revelație specială universal acceptată în zilele noastre este Scriptura.

Scriptura are porțiuni care sunt cu totul speciale și alte care par mult mai comune.

b. Importanța

Întreaga revelație specială reprezintă standardul la care trebuie să aderăm cu toții.

Când Dumnezeu ne descoperă adevăruri prin intermediul persoanelor pe care le-a investit cu autoritate (ex.: profeți sau apostoli), această revelație este normativă.

În zilele noastre nu mai avem apostoli și profeți învestiți cu autoritate divină.

Biblia este normativă pentru toți oamenii, din toate timpurile.

3. Revelația existențială

Este o altă modalitate de a categorisi o parte a revelației generale.

Dumnezeu folosește conciliile, scriitorii antici și doctrinele oamenilor pentru a-Și descoperi voia Sa oamenilor. Concluziile lor trebuie să se supună Scripturii.

a. Aspecte externe

Aspectele externe ale revelației existențiale includ:

- existența umană
- judecata umană, atât individuală cât și colectivă
- comportamentul uman

Deoarece reflectăm caracterul lui Dumnezeu, noi putem învăța multe lucruri despre Dumnezeu privind la oameni.

Judecata umană individuală sau colectivă este strâns legată de faptul că suntem creați după chipul lui Dumnezeu.

Dumnezeu folosește comportamentul uman ca tip exterior al revelației existențiale.

b. Aspecte interne

Iluminarea Duhului Sfânt: un dar divin al înțelegerii a ceea ce Dumnezeu dă credincioșilor și chiar necredincioșilor.

Dumnezeu pune în orice ființă umană o minimă cunoaștere a legii Lui.

Călăuzirea lăuntrică a Duhului Sfânt: emotivă și intuitivă.

C. Unitate

Revelația generală, specială și existențială:

- ne revelează același Dumnezeu
- ne revelează aceleași standarde
- sunt normative și obligatorii

Toată revelația de care dispunem trebuie folosită în procesul luării unor decizii etice.

IV. Concluzie

Întrebări recapitulative

1. În ce fel este Dumnezeu standardul suprem de moralitate?

2. În ce fel servește Dumnezeu ca judecător absolut al moralității?

3. Descrieți cele trei categorii de revelație care sunt parte ale Cuvântului lui Dumnezeu.

4. În ce fel învățăm din revelația generală standardele lui Dumnezeu?

5. În ce fel învățăm din revelația specială standardele lui Dumnezeu?

6. În ce fel învățăm din revelația existențială standardele lui Dumnezeu?

7. În ce fel sunt interconectate revelația generală, specială și existențială?

Întrebări aplicative

1. În ce fel vă străduiți să-L cunoașteți pe Dumnezeu? Oferiți un exemplu ale unei situații în care cunoașterea lui Dumnezeu v-a ajutat să adoptați un comportament corect.
2. Cum răspund oamenii la faptul că Dumnezeu este judecătorul moral suprem? Ce paralele umane ne ajută în înțelegerea mai ușoară a acestei idei? Ce paralele umane fac acest adevăr mai greu de înțeles?
3. Citiți 1 Ioan 1:7. De ce spune Ioan că obligația noastră de a ne supune standardelor lui Dumnezeu sunt legate de iertarea pe care am primit-o în Hristos?
4. Descrieți câteva adevăruri despre Dumnezeu pe care le-ați aflat prin intermediul revelației generale.
5. Descrieți câteva adevăruri despre Dumnezeu pe care le-ați aflat prin intermediul revelației speciale.
6. Câți credincioși află adevăruri despre Dumnezeu prin intermediul altor oameni?
7. Oferiți un exemplu de iluminare a Duhului Sfânt în viața dumnevoastră și în viața unui necredincios.
8. Explicați importanța utilizării tuturor formelor revelației lui Dumnezeu în luarea de decizii etice.
9. Care este cel mai important lucru pe care l-ați învățat din acest studiu? De ce?